

Маларир, Маларир Ае. М. XIX, 239. Томаш. 242. Иреч. ср. надп. СИГ. IV, 8691, b. Канас **Маларир**. За разните форми на името вж. Иречекъ, Arch. XXI (Малларигесъ у архиеп. Теофилакта, Валдемар у Теоф. продълж. Фотий или неговиятъ конистъ наричатъ и бащата на готския крал Теодорика **Маларисъ** нам. Валамер, Dindorf, hist. gr. min. I, р. 383. Valamer у Марцелина, filius Valameris въ Consularia italica).

Ієрархъ(ης) ib. б "Ієрархъ" б Канчавъ.

Ωνεγαθон, Kanith, оп. с. Ае. М. XVII, 199, № 72.

Κουβіархъс (γενεας K.), ib.

Ωκорсъс, надп. отъ Провадия при Чобанъ Джамиси, снетъ отъ Златарски (лично съобщ.).

Τ̄ακαρηс (γενεаς), пакъ отъ тамъ.

[Ο]κοπαнос (?), ib.

Οσла(у)нас, Ае. М. XIX, 238. стълбъ отъ село Сюитли. Собств. име = т. арелай и аелан, лъти, Томаш. ib.

о Τ̄сюко, Ае. М. XIX, 244. стълбъ (?) намѣръ въ едно гробище между Синибиръ и Карабашъ отъ г. 820.; безъ съмѣнне единъ отъ тримата пътководци, които опустошаватъ страната до възприятието на Омуртага. Иреч. ib. Въ менологитъ Τ̄сюко. Другите двама Διτ̄севъсъ и Денокър (Menol. Bas II Imp. 22. Яв., Migne, Patr. graec. v. 118, col. 276).

Олъго (Грекахъсъ) въ погр. надписъ, намѣръ отъ Данския археологъ, Kinch при Наринъ-кьой Иречекъ, Arch. f. slav. Phil. XXI, 3, 4. (Вж. подробно по-горе).

Δριстросъ, въ сѫдия надписъ (епи Δριстросъ κοιτου), споредъ Баласчева идентиченъ съ Дистра въ житието на Тивериополските мъженици.

Τ̄сепа (βογοто), Ае. М. XIX, 239.

Еρмичаргъсъ, хипотет. ib. 240. Напомни Иречеку Ерми, родъ въ именника, Томашеку — аварското собствено име Ερμίτъсъ, Chron. Pasch. Bonn. I, 724, къмъ г. 626.

Тия имена, броятъ на които ще се увеличи несмѣнно въ много скоро връме, благодарение на прѣдприетитъ отъ Цариградския археологиченъ институтъ разкопки при Абоба, благодарение и на публикуването на нѣкот. житиета, като напр. това, което разглежда Баласчевъ въ V кн. на Извѣстията на сѫдния институтъ, прѣдставлятъ вече по-друга основа за етимолога, ако и тукъ гръцката графика да може още силно да бърка. Поне ще се узнаеятъ колко-годѣ основните форми. Г. К. Шкорпилъ, комуто се дължи не малко за откритието на Абоба, има любезността да ни съобщи, че при разкопкитѣ въ това село били намѣрени до сега още два надписа отъ връмето на Омуртага; въ единия отъ тѣхъ името се чете Ομυρτагъ, въ другия Ομουρтагъ съ обикновената титла κανас υβрът. Въ първия се срѣща и едно ново лично име Οχ(о)унос съ Ζουτав Тарканос; на края се чете γρоу κα то γενοс αυтоу Кургутр. Въ втория: Οκола(βρ)осъ(о) Ζουргуу κολоβрофъсъ. Θρептосъ αυθроптосъ.¹⁾

¹⁾ Намѣрены билъ и единъ славянски надписъ съ титлата башъ и името Διм(иъ)? Отъ другите надписи сѫ останали само фрагменти (всичко 29. кжса), та не може да се прочете